

[Arne Jensen]

vej til egentlige meningskøb med alle de ubehagelige ting, der direkte og indirekte ville følge heraf, ikke bare for meningsdannelsen og bladverdenen, men for hele vores demokratiske system. Vi har i Danmark absolut ikke noget varieret presseudbud, og bl.a. med denne lovgivning, men også ved en imødekommeelse af ønskerne om en beskedne – sådan vil jeg tillade mig at kalde det – distributionsstøtte, tager vi faktisk et step i retning af at variere udbuddet på linje med, hvad vi kender fra Norge og Sverige.

En gennemlæsning af de forskellige partiers udtalelser fra tidligere førstebehandlinger af dette lovforslag giver os i socialdemokratiet forhåbninger om et positivt udvalgsarbejde, og det er vi som altid parate til.

Henning Andersen (KF):

Dette lovforslag har bl.a. det konkrete formål at forhøje statens årlige tilskud til dagspressens finansieringsinstitut med yderligere 10 mill. kr., fra de nuværende 4 mill. kr. til 14 mill. kr.

I forhold til regeringens forslag fra sidste samling er der her tale om en fordobling af det samlede beløb. Denne stigning i tilskudsrammen forekommer at være ganske pæn, når man tager de økonomiske omstændigheder i betragtning. På næsten alle andre områder har regeringen måttet reducere stignings-takten eller endog nulstille de offentlige udgifter. Økonomien må køres stramt, og det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt at forhøje tilskuddet helt op til de 23 mill. kr., som mediekommissionen anbefaler.

Lovforslaget indeholder endvidere en udvidelse af støttemulighederne. Som reglen er nu, kan der kun gives traditionel investeringsstøtte. Med lovforslaget åbnes der mulighed for tilskud til planlægning og etablering af nye dagblade samt finansiering af økonomiske saneringer af dagbladene. Det er en ganske klar forbedring, som sikrer en bedre udnyttelse af midlerne.

Med den foreslåede forhøjelse af tilskudsrammen og de udvidede støttemuligheder skulle der være banet vej for en længerevarende løsning, som vil være til gavn for alle parter. I det konservative folkeparti støtter vi lovforslaget, bl.a. ud fra det synspunkt, at en støtte til aviserne er en støtte til læserne. In-

direkte bidrager støtten jo til, at avispriserne i Danmark fortsat er rimelige.

Sander (V):

Selv om statsministerens lovforslag til dagbladsstøtten er en klar forbedring af de bestående vilkår, noterer vi i venstre i lighed med hos de konservative med tilfredshed, at man ikke fuldt har imødekommet mediekommissionens indstilling, der jo opererer med et samlet beløb på i alt 23 mill. kr.

Vi kan derimod give vores støtte til lovforslaget, som det foreligger i dag, med et par bemærkninger. Det er 14 mill. kr., som staten – i modsætning til, hvad der gælder mange andre støtteordninger – får direkte glæde af, da det bl.a. indebærer en del fri annoncering i dagbladene. Denne kompensation har været grundideen i tanken om dagspressens finansieringsinstitut lige siden starten i 1970.

I de forløbne 13 år har denne ordning ydet et samlet tilskud til dagspressen på knap 40 mill. kr. Det er kun 10 pct. af den samlede investering rundt om i Danmarks bladhu-se, men det har været en nyttig indsprøjtning sammen med løbende garantiordninger, således at en højst tiltrængt modernisering af dagbladene har kunnet finde sted i en yderst vanskelig periode.

Trods nødvendigheden af den nye tekniks indtog og dermed store investeringer i kriseårene er Danmark sluppet for den voldsomme bladdød, der ellers prægede årene forud. I dagens tekst foreslår statsministeren også, at vi skal være økonomisk åbne over for både planlægning og etablering af nye dagblade. Det er i princippet også særdeles udmærket, men når jeg er blevet gjort bekendt med, at disse i alt 4 mill. kr. kan gå til publikationer, der går langt ud over, hvad vi i daglig tale betegner som dagblade, bliver jeg lidt nervøs.

Den udvidelse af avisbegrebet, der skitseres i lovforslaget, er kunstig og vil kunne videreudvikles til noget, som vi i hvert fald ikke kan acceptere inden for venstre, nemlig støtte til alle mulige andre former for publikationer end dagblade. Dette lovforslag handler om dagblade og ikke om mere eller mindre tilfældige tryksager. Kunne statsministeren ikke forestille sig, at dette begreb blev strammet op, således at vi er sikre på, at dette lovforslags reelle formål bliver opfyldt?